

หลวงพ่อโหนง วัดคลองมะดัน จ.สุพรรณบุรี

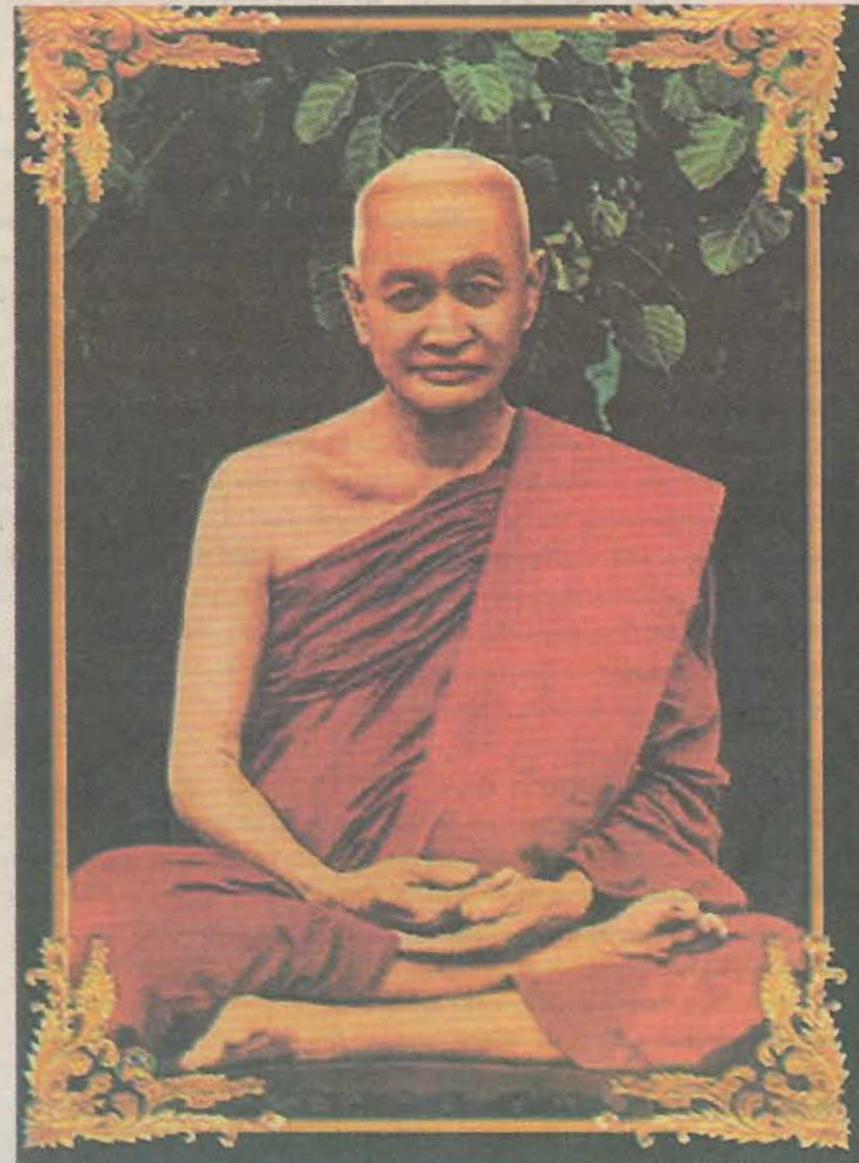

หลวงพ่อโหนง วัดคลองมะดัน จังหวัดสุพรรณบุรี อีกหนึ่งพระเกจิอาจารย์ชื่อดังในอดีต ท่านเป็นที่เคารพศรัทธาของชาวจังหวัดสุพรรณบุรีและพุทธศาสนิกชนทั่วไป ด้วยเกียรติคุณและบุญอุดมอันลือเลื่อง จนถึงปัจจุบันนี้ติดลมดลต่างๆ ของท่านยังคงเป็นที่นิยมและสมของบรรดาลูกศิษย์ลูกหาผู้เคารพเลื่อมใส และบรรดาลูกน้องที่นิยมและสมพระเครื่องและเหรียญคุณณาจารย์อย่างกว้างขวาง ครับผม

หลวงพ่อโหนง อินทสุวนโน เนินชา จังหวัดสุพรรณบุรีโดยกำเนิด ก็ได้ท่านสองพี่น้อง อ้าภาษาสองพี่น้อง เมื่อปี พ.ศ. 2408 ในตระกูล doğาม ท่านเริ่มศึกษาเรียนรู้ที่วัดสองพี่น้องจนอ่อนอุ่นเขียนได้ทั้งอักษรไทยและหนังสือขอม จากนั้นก็มาช่วยบิดามารดาอย่างยั่งยืนและเพิ่งจะเต็กล่าฯ จนเข้าสู่วัยเจ้ารูป ท่านเป็นผู้ประพฤติดี ชื่อสั้นๆ คือสัตย์สุจิต ชอบช่วยเหลือผู้อ่อน ภักน้อย และล้นโดยไม่ลดละ ก้าวันว่าท่านเป็นหนั่งรูปงาม ลักษณะผ่องใส่เป็นที่หมายปองของสตรีมากมายแต่ท่านไม่เคยสนใจ กลับไปใจในเรื่องธรรมะเสียงมาก ก้าวันในปี พ.ศ. 2433 อายุ 24 ปี จึงอุปสมบท พหละสิมาวัดสองพี่น้อง โดยมีพระอธิการจันทร์ เจ้าอาวาสวัดทุ่งคอก เป็นพระอุปัชฌาย์

ตามที่กำหนดไว้เพียงพระยาเดียวเท่านั้น ท่านได้ออกเดินทางไปยังวัดทุ่งคอกด้วยเส้นทางที่ยกลำบาก เพื่อฝ่าฟันเป็นศิษย์พระอธิการจันทร์ผู้เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอุปัชฌาย์ที่มีเชื้อเสียงและกิจติศักดิ์ด้านวิปัสสนากรรมฐานและวิทยาความแขนงต่างๆ ศึกษาไว้เรียนอยู่ 2 ปี จึงลาวัดสองพี่น้อง ต้อมาเดินทางไปฝ่าฟันเป็นศิษย์หลวงพ่อเนียม วัดน้อย อ.บางปะเม้า พระเกจิชื่อดังเมืองสุพรรณบุรีที่มีความรู้แตกฉานและเก่าแก้แล้วในด้านวิปัสสนากรรมฐานและวิทยาความคึกช้าเรียนอยู่ 2 ปี จึงลากลับมาจำพรรษาที่วัดสองพี่น้องตามเดิม ในระหว่างศึกษาอยู่กับหลวงพ่อเนียม ท่านก็ได้รู้จักกับหลวงพ่อปาน วัดบางมุงโถ อ.พระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้เดินทางมาฝ่าฟันเป็นศิษย์หลวงพ่อเนียมเช่นกัน โดยหลวงพ่อโหนงนับเป็นศิษย์รุ่นพี่ และหลวงพ่อเนียมได้เคยปรารถนาให้ปานว่า “ถ้าเข้า cavity แล้ว ทรงสัญธรรมช้อได้ให้ในปาม ท่านโหนงเขานะ เขาพอแทนเข้าได้” แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญแตกฉานในพระธรรมวินัยและวิภาคการต่างๆ จนเป็นที่ยอมรับของหลวงพ่อเนียมซึ่งเป็นพระอาจารย์

เมื่อกลับมาจำพรรษาที่วัดสองพี่น้อง หลวงพ่อโหนงนับเป็นพระเกจิผู้มีปฏิปักษะและมีความเป็นอุริยะลงตัวเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่คนทั่วไป ชื่อเสียงและเกียรติคุณของท่านเริ่มเป็นที่เล่าขานจรรยาด้วยทั้งด้านวิปัสสนากรรมฐานและวิทยาความต่างๆ จนล่วงรู้ไปถึงหลวงพ่อแสง เจ้าอาวาสวัดคลองมะดัน อ.สองพี่น้อง ผู้

หลวงพ่อโหนง อินทสุวนโน

ก้าว进入พ.ศ.2433 อายุ 24 ปี จึงอุปสมบท
ณ พักธิเมวัดสองพี่น้อง โดยมีพระอธิการ
จันทร์ เจ้าอาวาสวัดทุ่งคอก เป็นพระอุปัชฌาย์

ที่เล่าขานจรรยาพิธีด้านวิปัสสนารมรุณ
และวิชาความต่างๆ จนล่วงรู้ไปถึงหลวงพ่อ
แสง เจ้าอาวาสวัดคลองมะดัน อ.สองพี่น้อง ผู้

หลวงพ่อโห่ง อินทสุวันโน

พระหลวงพ่อโห่ง พิมพ์ซุ้มกอกใหญ่ พระหลวงพ่อโห่ง พิมพ์ซุ้มกอกเล็ก พระหลวงพ่อโห่ง พิมพ์หนังพญาเกศคด พระหลวงพ่อโห่ง พิมพ์ลีลา

พระอาจารย์ดิษฐ์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ
พระอธิการสุด เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับ¹
ฉายา "อินทสุวันโน" ซึ่งแปลว่า ผู้มีผิวกายดุจ
พระอินทร์

พระภิกษุโ hinne เครื่องครัดในวัตรปฏิบัติ
ค้นค้วาศึกษาพระธรรมวันยานแตกฉานและรู้
ชึ้นถึงธรรมะ อันเป็นเครื่องหลุดพ้นจากกิเลส
และพันธนาการต่างๆ จนตัดสินใจไม่ลาสิกขา

เก่งกาจในวิชาความต่างๆ จึงเดินทางมาพบ
หลวงพ่อโห่งและสนใจธรรมแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นต่างๆ จนมีความสนใจสมกันมาก
จนหลวงพ่อแสงได้ซักขวัญหลวงพ่อโห่งให้
มาอยู่ด้วยกันที่วัดคลองมะดัน ซึ่งหลวงพ่อ²
โห่งได้ตอบตกลงด้วยความเต็มใจ เนื่อง
ด้วยต้องการศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากหลวง
พ่อแสงเช่นกัน และเมื่อหลวงพ่อแสง

มรณภาพลงในปี พ.ศ. 2454 หลวงพ่อโห่ง
จึงดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดคลองมะดันสืบต่อ
มา ท่านได้ทำการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดและเสนา
สนะต่างๆ สร้างกฎ กติกา การเปรียญ วิหาร
ฯลฯ จนวัดคลองมะดันเจริญรุ่งเรืองเป็นที่เชิด
หน้าชูตา หลวงพ่อปานแห่งปีนี้เป็นศิษย์รุ่นน้องก็ได้
เดินทางมาสักขणาธรรมและแลกเปลี่ยนความ
รู้กับหลวงพ่อโห่งอย่างสໍາເສົມອ นอกเหนือ

หลวงพ่อโห่งยังมีความเกี่ยวพันกับพระเจ้าต้น
ผู้ใหญ่ซึ่งเป็นคนพื้นบ้านสองพี่น้องเชื้อเดียวกัน
2 รูป เมื่อครั้งอุปสมบท ที่วัดสองพี่น้อง คือ³
เป็นพระกรรมวาจาจารย์ของสมเด็จป่า (ปุน
ปุณณสิริ) วัดโพธิ์ สังฆาราม องค์ที่ 17 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นพระอนุ
สาวนาจารย์ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ (สด จันทร์
สิริ) แห่งวัดปากน้ำ ภาคีจิริญ

ท่านมรณภาพในปี พ.ศ.2477 อายุ
รวม 69 ปี 46 พรรษา นับเป็นความสูญเสีย⁴
พระเจ้าผู้มากด้วยบุญญาภารมี เปี่ยมด้วยศีล
จารวัตร มีปฏิปักษ์ล้มมาปฏิบัติ อุดมด้วยพรหม
วิหารธรรมกอบปรัชญาบุญญาที่เป็นที่ประจูบเป็น⁵
เนื่องนี้ นับเป็นพระอธิสัสงส์ผู้ปกป้องคุ้มกัน
แก่บรรดาพุทธศาสนิกชนผู้ปฏิบัติธรรม เป็นที่
เคารพเลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนโดย
ถ้วนทั่ว วัดถุมงคลที่ท่านสร้างจึงล้วนเป็นที่
เคารพรักษา มีคุณค่า และคุณวิเศษ เป็นที่
นิยมชมของพุทธศาสนิกชน และวงการนัก
นิยมสะสมของพุทธศาสนิกชน และวงการนัก
อภัยสูงគรับผล ■